

**ZAKON O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O ZAŠTITI LJUDSKIH PRAVA I DOSTOJANSTVA LJUDSKOG
BIĆA U POGLEDU PRIMENE BIOLOGIJE I MEDICINE: KONVENCIJA O LJUDSKIM PRAVIMA I
BIOMEDICINI**

("Sl. glasnik RS - Međunarodni ugovori", br. 12/2010)

ČLAN 1

Potvrđuje se Konvencija o zaštiti ljudskih prava i dostojanstva ljudskog bića u pogledu primene biologije i medicine: Konvencija o ljudskim pravima i biomedicini, sačinjena u Oviedu (Asturias) 4. aprila 1997. godine, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

ČLAN 2

Tekst Konvencije o zaštiti ljudskih prava i dostojanstva ljudskog bića u pogledu primene biologije i medicine: Konvencija o ljudskim pravima i biomedicini, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

**KONVENCIJA O ZAŠTITI LJUDSKIH PRAVA I DOSTOJANSTVA LJUDSKOG BIĆA U POGLEDU PRIMENE
BIOLOGIJE I MEDICINE: KONVENCIJA O LJUDSKIM PRAVIMA I BIOMEDICINI**

PREAMBULA

Države članice Saveta Evrope, druge države i Evropska zajednica, koje su potpisnice ove Konvencije,

Imajući u vidu Opštu deklaraciju o ljudskim pravima, koju je proglasila Opšta skupština Ujedinjenih nacija 10. decembra 1948. godine,

Imajući u vidu Konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda od 4. novembra 1950. godine,

Imajući u vidu Evropsku socijalnu povelju od 18. oktobra 1961. godine,

Imajući u vidu Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima i Međunarodni pakt o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima od 16. decembra 1966. godine,

Imajući u vidu Konvenciju o zaštiti lica u pogledu automatske obrade ličnih podataka od 28. januara 1981. godine,

Takođe imajući u vidu Konvenciju o pravima deteta od 20. novembra 1989. godine,

Smatrajući da je cilj Saveta Evrope postizanje većeg jedinstva među svojim članicama, kao i da je jedan od načina kojim treba postići taj cilj očuvanje i dalje ostvarivanje ljudskih prava i osnovnih sloboda,

Svesne ubrzanog razvoja biologije i medicine,

Uverene u potrebu da se ljudsko biće poštuje kao individua i kao pripadnik ljudske vrste, te priznajući važnost obezbeđivanja dostojanstva ljudskog bića,

Svesne da zloupotreba biologije i medicine može dovesti do aktivnosti koje ugrožavaju ljudsko dostojanstvo,

Potvrđujući da se napretkom u biologiji i medicini treba koristiti za dobrobit sadašnjih i budućih generacija,

Naglašavajući potrebu za međunarodnom saradnjom tako da celo čovečanstvo može koristiti dobrobiti biologije i medicine,

Priznajući važnost podsticanja javne rasprave o pitanjima koja izaziva primena biologije i medicine i odgovora koje na njih treba dati,

U želji da sve pripadnike društva podseti na njihova prava i obaveze,

Uzimajući u obzir rad Parlamentarne skupštine na ovom području, uključujući Preporuku 1160 (1991) o pripremi konvencije o bioetici,

Odlučujući da preduzmu takve mere kakve su potrebne za zaštitu ljudskog dostojanstva i osnovnih ljudskih prava i sloboda u pogledu primene biologije i medicine,

Dogovorile su se kako sledi:

I Poglavlje OPŠTE ODREDBE

Član 1

Svrha i predmet

Strane ove Konvencije štite dostojanstvo i identitet svih ljudskih bića i garantuju svima, bez diskriminacije, poštovanje njihovog integriteta i drugih prava i osnovnih sloboda u pogledu primene biologije i medicine.

Svaka strana preduzima u svom pravnom sistemu neophodne mere za primenu odredaba ove Konvencije.

Član 2

Primat ljudskog bića

Interesi i dobrobit ljudskog bića imaju prednost nad samim interesom društva ili nauke.

Član 3

Pravičan pristup zdravstvenoj zaštiti

Strane, uzimajući u obzir zdravstvene potrebe i dostupna sredstva, preduzimaju odgovarajuće mere kako bi na području svoje nadležnosti osigurale pravičan pristup zdravstvenoj zaštiti odgovarajućeg kvaliteta.

Član 4

Profesionalni standardi

Svaki zahvat u oblasti zdravstva, uključujući istraživanje, mora se sprovoditi u skladu s relevantnim stručnim obavezama i standardima.

II Poglavlje
PRISTANAK

Član 5

Opšte pravilo

Zahvat koji se odnosi na zdravlje može se izvršiti samo nakon što je lice na koje se zahvat odnosi o njemu informisano i dalo slobodan pristanak na njega.

Tom se licu prethodno daju odgovarajuće informacije o svrsi i prirodi zahvata kao i njegovim posledicama i rizicima.

To lice može slobodno i u bilo koje vreme povući svoj pristanak.

Član 6

Zaštita lica koja nisu sposobna dati pristanak

1. Pod uslovima iz članova 17. i 20. zahvat na licu koje nije sposobno dati pristanak može se izvršiti samo u njegovu direktnu korist.

2. Ako, prema zakonu, maloletno lice nije sposobno dati pristanak na zahvat, zahvat se može izvršiti samo uz odobrenje njegovog zastupnika ili organa vlasti, ili lica ili organa koje predviđa zakon.

Mišljenje maloletnog lica uzima se u obzir kao sve značajniji činilac u skladu sa njenim ili njegovim godinama i stepenu zrelosti.

3. Ako, prema zakonu, odraslo lice nije sposobno dati pristanak na zahvat zbog mentalne nesposobnosti, bolesti ili sličnih razloga, zahvat se može izvršiti samo uz odobrenje njegovog zastupnika ili organa vlasti, ili lica ili nekog drugog organa koje predviđa zakon.

To lice, koliko je to moguće, učestvuje u postupku davanja odobrenja.

4. Zastupniku, organu vlasti, licu ili nekom drugom organu iz prethodnih stavova 2. i 3. daju se, pod istim uslovima, informacije navedene u članu 5.

5. Odobrenje iz prethodnih stavova 2. i 3. može se povući u bilo koje vreme u najboljem interesu tog lica.

Član 7

Zaštita lica s mentalnim poremećajem

U skladu sa zaštitnim uslovima koje propisuje zakon, uključujući nadzorne, kontrolne i žalbene postupke, lice s ozbiljnim mentalnim poremećajem može se, bez njegovog pristanka, podvrgnuti intervenciji u cilju lečenja njegovog mentalnog poremećaja samo ako bi, bez takvog tretmana, verovatno došlo do teškog oštećenja njegovog zdravlja.

Član 8

Hitna situacija

Ako se zbog hitne situacije ne može dobiti odgovarajući pristanak, bilo koji medicinski nužan zahvat može se sprovesti odmah u korist zdravlja određenog lica.

Član 9

Ranije izražene želje

Uzeće se u obzir ranije izražene želje u pogledu medicinske intervencije od pacijenta koji u vreme intervencije nije u stanju izraziti svoje želje.

III Poglavlje

PRIVATNI ŽIVOT I PRAVO NA INFORMACIJU

Član 10

Privatni život i pravo na informaciju

1. Svako ima pravo na poštovanje privatnog života u vezi informacija o svome zdravlju.

2. Svako je ovlašćen da zna za svaku informaciju prikupljenu o svom zdravlju. Ipak, uvažiće se želje pojedinaca da ne budu informisani.

3. U izuzetnim slučajevima zakonom se mogu postaviti ograničenja u korišćenju prava sadržanih u stavu 2. u interesu pacijenta.

IV Poglavlje LJUDSKI GENOM

Član 11

Nediskriminacija

Zabranjen je svaki oblik diskriminacije nekog lica na osnovu njegovog genetskog nasleđa.

Član 12

Predviđajući genetski testovi

Testovi koji predviđaju genetski uslovljene bolesti ili služe za identifikaciju ispitanika kao nosioca gena odgovornog za bolest ili za otkrivanje genetske predispozicije ili predispozicije za bolest mogu se obavljati samo u zdravstvene svrhe ili radi naučnog istraživanja vezanog uz zdravstvene svrhe i uz odgovarajuće genetsko savetovanje.

Član 13

Intervencije na ljudskom genomu

Intervencija usmerena ka izmenama ljudskog genoma može se preduzeti samo za preventivne, dijagnostičke ili terapijske svrhe, i samo ako joj cilj nije uvođenje bilo kakvih izmena u genomu bilo kojeg potomka.

Član 14

Izbor pola

Nije dozvoljeno korišćenje postupaka medicinski pomognutog oplodjenja u svrhu izbora pola budućeg deteta, osim u cilju izbegavanja ozbiljne nasledne bolesti vezane za pol.

V Poglavlje NAUČNA ISTRAŽIVANJA

Član 15

Opšte pravilo

Naučna istraživanja u pogledu primene biologije i medicine obavljaju se slobodno, a podležu odredbama ove Konvencije i drugim pravnim odredbama koje obezbeđuju zaštitu ljudskog bića.

Član 16

Zaštita lica na kojima se obavljaju istraživanja

Istraživanja na nekom licu mogu se preduzeti jedino ako su ispunjeni svi sledeći uslovi:

I ne postoji alternativa uporedive efikasnosti istraživanju na ljudima,

II rizici kojima se izlaže to lice nisu nesrazmerni potencijalnim koristima od istraživanja,

III istraživački projekat je odobrio nadležni organ nakon nezavisnog ispitivanja njegove naučne vrednosti, uključujući važnost cilja istraživanja i multidisciplinarnu ocenu njegove etičke prihvatljivosti,

IV da su lica podvrgnuta istraživanju informisana o svojim pravima i garancijama koja zakon propisuje za njihovu zaštitu,

V da je pribavljen potreban pristanak predviđen članom 5. izričito i konkretno, kao i da je dokumentovan. Takav se pristanak slobodno može povući u svako doba.

Član 17

Zaštita lica koja nisu sposobna dati pristanak za istraživanja

1. Istraživanja na licu koje nema sposobnost davanja pristanka kako je predviđeno članom 5. mogu se preduzeti jedino pod uslovom da su ispunjeni svi sledeći uslovi:

I ispunjeni su uslovi navedeni u članu 16, tački (I) do (IV),

II rezultati istraživanja imaju mogućnost proizvođenja stvarne i direktne koristi za njegovo zdravlje,

III istraživanja uporedive efikasnosti ne mogu se sprovesti na licima koja su sprečena da daju pristanak,

IV potrebno odobrenje predviđeno članom 6. dato je konkretno i u pisanom obliku, te

V lice koje je u pitanju se ne protivi.

2. Izuzetno i pod zaštitnim uslovima koje propisuje zakon, kad istraživanje nema mogućnost da proizvede rezultate od direktne koristi za zdravlje određenog lica, takvo istraživanje može se odobriti u skladu sa uslovima navedenim u stavu 1., tačkama I, III, IV i V, i uz sledeće dodatne uslove:

I istraživanje ima za cilj da doprinese, kroz znatno bolje naučno razumevanje stanja, oboljenja ili poremećaja pojedinca, kao i da doprinese konačnom postizanju rezultata koji mogu koristiti

određenom licu ili drugim licima iste starosne grupe ili drugim licima koja su pogođena istom bolešću ili poremećajem ili se nalaze u istom stanju,

II istraživanje za sobom povlači samo minimalan rizik i minimalno opterećenje za određeno lice.

Član 18

Istraživanja na embrionima in vitro

1. Kada zakon dopušta istraživanje na embrionima in vitro, on mora osigurati i adekvatnu zaštitu embriona.

2. Zabranjeno je stvaranje ljudskih embriona u istraživačke svrhe.

VI Poglavlje

UZIMANJE ORGANA I TKIVA OD ŽIVIH DAVALACA U SVRHU PRESADIVANJA

Član 19

Opšte pravilo

1. Uzimanje organa ili tkiva od živog davaoca u svrhu presađivanja sprovodi se isključivo u svrhu lečenja primaoca i kada ne postoji odgovarajući organ ili tkivo preminulog lica, te ne postoji drugi, približno jednak metod lečenja.

2. Potreban pristanak predviđen članom 5. mora biti dat izričito i jasno, u pisanom obliku.

Član 20

Zaštita lica koja nisu sposobna dati pristanak za uzimanje i presađivanje organa i tkiva

1. Nikakvo uzimanje organa ili tkiva ne može se izvršiti na licu koje nije sposobno dati pristanak u skladu sa članom 5.

2. Izuzetno i pod uslovima propisanim zakonom, uzimanje regenerativnog tkiva s lica koje nije sposobno dati pristanak može se odobriti nakon što su ispunjeni sledeći uslovi:

I nema na raspolaganju kompatibilnog davaoca sposobnog da da pristanak,

II primalac je brat ili sestra davaoca,

III donacija mora imati za svrhu spašavanje života primaoca,

IV odobrenje predviđeno stavom 2. i 3. člana 6. dato je jasno i u pisanom obliku u skladu sa zakonom,
V potencijalni davalac se ne protivi.

VII Poglavlje
ZABRANA NOVČANE DOBITI I RASPOLAGANJA DELOM LJUDSKOG TELA

Član 21

Zabrana novčane dobiti

Ljudsko telo i njegovi delovi ne smeju, kao takvi, biti izvor novčane dobiti.

Član 22

Raspolaganje odstranjenim delom ljudskog tela

Kad se prilikom nekog zahvata odstrani neki deo ljudskog tela, on se može čuvati i upotrebiti u svrhu različite od one radi koje je uzet jedino kad se to učini u skladu s odgovarajućim postupkom informisanja i davanja pristanka.

VIII Poglavlje
KRŠENJA ODREDBI KONVENCIJE

Član 23

Kršenje prava ili načela

Strane su dužne da u najkraćem roku osiguraju odgovarajuću sudsku zaštitu kako bi sprečile ili zaustavile nezakonito kršenje prava i načela izloženih u ovoj Konvenciji.

Član 24

Naknada za prekomernu štetu

Lice koje je pretrpelo prekomernu štetu proizašlu iz neke intervencije ima pravo na pravičnu naknadu u skladu sa uslovima i postupcima propisanim zakonom.

Član 25

Kazne

Strane su dužne da propišu odgovarajuće sankcije koje će se primeniti u slučaju kršenja odredaba sadržanih u ovoj Konvenciji.

IX Poglavlje
VEZA IZMEĐU OVE KONVENCIJE I DRUGIH ODREDABA

Član 26

Ograničenja u korišćenju prava

1. Ne sme biti ograničenja u korišćenju prava i zaštitnih odredaba sadržanih u ovoj Konvenciji osim onih koje propisuje zakon i koja su neophodna u demokratskom društvu radi interesa javne bezbednosti, sprečavanja zločina, radi zaštite javnog zdravlja ili radi zaštite prava i sloboda drugih.

2. Ograničenja predviđena u prethodnom stavu ne mogu se odnositi na članove 11,13, 14, 16, 17, 19, 20. i 21.

Član 27

Šira zaštita

Nijedna od odredaba ove Konvencije ne sme se tumačiti kao da ograničava ili na neki drugi način utiče na mogućnost da Strana priznaje širu zaštitu u vezi s primenom biologije i medicine nego što je predviđeno ovom Konvencijom.

X Poglavlje
JAVNA RASPRAVA

Član 28

Javna rasprava

Strane ove Konvencije moraju se pobrinuti da osnovna pitanja koja proizlaze iz razvoja biologije i medicine budu predmet odgovarajuće javne rasprave, posebno u svetlu relevantnih medicinskih, socijalnih, ekonomskih, etičkih i pravnih implikacija, te da njihova moguća primena bude predmet odgovarajućih konsultacija.

XI Poglavlje
TUMAČENJE I PRAĆENJE KONVENCIJE

Član 29

Tumačenje Konvencije

Evropski sud za ljudska prava može dati, bez direktnog pozivanja na bilo koji poseban postupak koji je u toku na sudu, savetodavno mišljenje o pravnim pitanjima koja se tiču tumačenja ove Konvencije na zahtev:

- Vlade Strane, nakon što o tome budu obavještene druge Strane,

- Odbora osnovanog u skladu sa članom 32, sa članstvom koje se ograničava na predstavnike Strana Konvencije, na osnovu odluke koja se donosi dvotrećinskom većinom glasova.

Član 30

Izveštaji o primeni Konvencije

Nakon prijema zahteva Generalnog Sekretara Saveta Evrope svaka Strana obavezna je da da objašnjenje o načinu na koji njeno unutrašnje pravo osigurava stvarnu primenu bilo koje odredbe Konvencije.

XII Poglavlje PROTOKOLI

Član 31

Protokoli

Protokoli se mogu zaključiti, u skladu sa članom 32, u cilju razvoja, u pojedinim oblastima, načela sadržanih u ovoj Konvenciji.

Protokoli su otvoreni za potpis potpisnicama Konvencije. Oni su podložni ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju. Potpisnica ne može ratifikovati, prihvatiti ili odobriti protokole bez prethodnog ili istovremene ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja Konvencije.

XIII Poglavlje IZMENE KONVENCIJE

Član 32

Izmene Konvencije

1. Zadatke dodeljene "Odboru" iz ovoga člana i člana 29. obavlja Upravni odbor za bioetiku (CDBI), ili neki drugi odbor imenovan od strane Komiteta ministara.

2. Ne dovodeći u pitanje odredbe člana 29, svaka država članica Saveta Evrope, kao i svaka strana ove Konvencije koja nije članica Saveta Evrope, može biti zastupljena i imati jedan glas u Odboru, kad Odbor izvršava zadatke koji su mu dodeljeni ovom Konvencijom.

3. Svaku državu o kojoj je reč u članu 33, ili koja je pozvana da pristupi Konvenciji u skladu sa odredbama člana 34, a koja nije Strana Konvencije, može u Odboru predstavljati posmatrač. Ako Evropska zajednica nije Strana, može je predstavljati posmatrač u Odboru.

4. U svrhu praćenja naučnog razvoja, ovu Konvenciju Odbor treba preispitati najkasnije pet godina od njenog stupanja na snagu, a nakon toga u vremenskim periodima koje sam odredi.

5. Svaki predlog izmene Konvencije i svaki predlog za protokol ili izmenu protokola koji podnese stranka, Odbor ili Komitet Ministara dostavlja se Generalnom Sekretaru Saveta Evrope, Evropskoj zajednici, svakoj potpisnici, svakoj Strani, svakoj državi koja je pozvana da potpiše ovu Konvenciju u skladu sa odredbama člana 33. i svakoj državi koja je pozvana da joj pristupi u skladu sa odredbama člana 34.

6. Odbor proučava predlog najranije dva meseca nakon što ga je Generalni sekretar dostavio u skladu sa članom 5. Odbor podnosi tekst usvojen dvotrećinskom većinom glasova Komitetu Ministara na odobrenje. Nakon odobrenja taj se tekst prosleđuje Stranama na ratifikaciju, prihvatanje ili odobrenje.

7. Svaka izmena, u odnosu na Strane koje su prihvatile izmene, stupa na snagu prvog dana onog meseca koji sledi nakon isteka perioda od mesec dana nakon datuma kad je pet Strana, uključujući najmanje četiri države članice Saveta Evrope, izvestilo Generalnog Sekretara da su ga prihvatile.

Za Strane koje ih naknadno prihvate, izmene stupaju na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od mesec dana nakon datuma kad je ta Strana izvestila Generalnog Sekretara o svom prihvatanju.

XIV Poglavlje ZAVRŠNE ODREDBE

Član 33

Potpisivanje, ratifikacija i stupanje na snagu

1. Konvencija je otvorena za potpis državama članicama Saveta Evrope, državama koje nisu članice, a koje su učestvovala u njenoj izradi i Evropskoj zajednici.
2. Konvencija podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju. Instrumenta za ratifikaciju, prihvatanje ili odobrenje polažu se kod Generalnog Sekretara Saveta Evrope.
3. Konvencija stupa na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka tromesečnog perioda nakon datuma kad je pet država, uključujući najmanje četiri države članice Saveta Evrope, izjavilo da pristaju da budu obavezane Konvencijom u skladu sa odredbama stava 2. ovoga člana.
4. Za bilo koju potpisnicu koja nakon toga pristane da bude obavezana Konvencijom, ona stupa na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka tromesečnog perioda nakon datuma predaje instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju.

Član 34

Države nečlanice

1. Nakon što Konvencija stupi na snagu, Komitet Ministara Saveta Evrope može, nakon konsultacija sa Stranama, pozvati bilo koju državu koja nije članica Saveta Evrope da pristupi ovoj Konvenciji na osnovu odluke koju donese većina predviđena članom 20. stav d) Statuta Saveta Evrope i

jednoglasnom odlukom predstavnika država ugovornih strana koji su ovlašćeni članovi Komiteta Ministara.

2. Za državu koja pristupi Konvenciji ona stupa na snagu prvog dana onog meseca koji sledi nakon isteka perioda od tri meseca nakon datuma predaje instrumenta o pristupanju kod Generalnog Sekretara Saveta Evrope.

Član 35

Teritorije

1. Svaka potpisnica može, u vreme potpisivanja ili prilikom predaje instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju, bliže odrediti teritoriju ili teritorije na koje će se primenjivati Konvencija. Svaka druga država može dati istu izjavu prilikom predaje svojih instrumenata o pristupanju.

2. Svaka Strana može naknadno u bilo koje vreme, izjavom upućenom Generalnom Sekretaru Saveta Evrope, proširiti primenu Konvencije na bilo koju drugu teritoriju navedenu u izjavi za čije je međunarodne odnose odgovorna ili u čije je ime ovlašćena da preuzima obaveze. U odnosu na takvu teritoriju Konvencija će stupiti na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od tri meseca od datuma kad je Generalni Sekretar primio takvu izjavu.

3. Svaka izjava sastavljena u skladu sa dva prethodna stava može se u odnosu na svaku teritoriju navedenu u takvoj izjavi povući putem obaveštenja upućenog Generalnom Sekretaru. Povlačenje stupa na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od tri meseca nakon datuma kad je Generalni Sekretar primio takvo obaveštenje.

Član 36

Rezerve

1. Svaka država i Evropska zajednica može prilikom potpisivanja Konvencije ili prilikom predaje instrumenata o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju, staviti rezervu, u pogledu pojedine odredbe Konvencije, i to u meri u kojoj neki zakon na snazi na njenoj teritoriji nije u skladu s tom odredbom. Na osnovu ovog člana ne dopušta se stavljanje rezervi opšte prirode.

2. Svaka rezerva izražena na osnovu ovoga člana treba da sadrži kratak navod o relevantnom zakonu.

3. Svaka Strana koja proširuje primenu Konvencije na teritoriju navedenu u izjavi prema članu 35. stavu 2. može u odnosu na tu teritoriju iskazati rezervu u skladu s odredbama prethodnih stavova.

4. Svaka Strana koja je stavila rezervu spomenutu u ovom članu može je povući izjavom upućenom Generalnom Sekretaru Saveta Evrope. Povlačenje stupa na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od mesec dana nakon datuma kad je Generalni Sekretar primio izjavu o povlačenju.

Član 37

Otkazivanje

1. Svaka Strana može u bilo koje doba otkazati Konvenciju putem obaveštenja upućenog Generalnom Sekretaru Saveta Evrope.

2. Takvo otkazivanje stupa na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od tri meseca nakon datuma kad je Generalni Sekretar primio takvo obaveštenje.

Član 38

Obaveštenja

Generalni Sekretar Saveta Evrope dužan je obavestiti države članice Saveta, Evropsku zajednicu, svaku potpisnicu, svaku Stranu i svaku drugu državu koja je pozvana da pristupi Konvenciji o:

a) svakom potpisivanju,

b) predaji instrumenata o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju,

v) svakom datumu stupanja na snagu Konvencije u skladu sa članom 33. ili 34.,

g) svakoj izmeni ili protokolu usvojenom u skladu sa članom 32. i datumu kad takva izmena odnosno protokol stupa na snagu,

d) svakoj izjavi sastavljenoj na osnovu odredaba člana 35.,

đ) svakoj rezervi i povlačenju rezerve preduzetim u skladu sa odredbama člana 36.,

e) svakom drugom aktu, obaveštenju ili komunikaciji u vezi sa Konvencijom.

U prilog tome, dole potpisani, propisno za to ovlašćeni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sačinjeno u Oviedu (Asturias) 4. aprila 1997., na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako verodostojna, u jednom primerku koji će biti položen u arhiv Saveta Evrope. Generalni Sekretar Saveta Evrope dostaviće overene prepise svakoj državi članici Saveta Evrope, Evropskoj zajednici, državama nečlanicama koje su učestvovalе u izradi ove Konvencije, kao i svakoj državi pozvanoj da pristupi ovoj Konvenciji.

ČLAN 3

Za sprovođenje ovoga zakona nadležna su ministarstva i drugi organi državne uprave Republike Srbije u čiju nadležnost spadaju poslovi zdravstva i ostvarivanje pojedinih prava predviđenih Konvencijom.

ČLAN 4

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori".

